

Sygn. akt I C 189/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant : Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. R. (1)**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 8 500 zł

I. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **S. R. (1)** kwotę 8 500 zł (słownie: osiem tysięcy pięćset złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi: od dnia 4.10.2012 roku

do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo w zakresie odsetek oddala ;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 1.973,60 zł.

Sygn. akt I C 189/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 31 stycznia 2013 roku r. skierowanym przeciwko (...) S.A. w W., powód S. R. (2) domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 8 500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 września 2012 do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg złożonego spisu, w tym kosztów zastępstwa procesowego 1217 zł .

W uzasadnieniu swojego żądania podał, iż w dniu 28 maja 2012 r. jechał rowerem i uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w którym doznał obrażeń ciała na skutek najechania na rower pojazdem marki V. (...) kierowanym przez A. B. . Pojazd sprawcy ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w dacie zdarzenia u pozwanego - w (...) S.A. Powód, reprezentowany przez spółkę (...) S.A. w L., zgłosił roszczenie wobec (...) S.A. o wypłatę zadośćuczynienia w wysokości 10. 000 zł. Pozwany przyznał i wypłacił powodowi kwotę 1 500 zł. W dniu 4.03.2011 r. do pozwanego wysłana została propozycja ugody na kwotę 6000 zł, przyjmując swoją odpowiedzialność co do zasady .

Zdaniem powoda przyznana kwota zadośćuczynienia jest nieadekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda.

Pozwany, (...) S.A w W., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1217 zł. podnosząc iż wypłacona w drodze postępowania likwidacyjnego łączna kwota zadośćuczynienia jest odpowiednia , uwzględnia rodzaj stwierdzonych urazów, ich okresowy charakter i krótki czas trwania , albowiem wypadek powoda nie wymagał długotrwałego leczenia i nie skutkował poważnymi obrażeniami .Kwestionował też datę

początkowa odsetek, albowiem termin 30 dniowy do rozpatrzenia szkody wynikającej z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) upłynął 2 października 2012 roku (od daty 2.09.2012 roku jako daty wpływu pisma powoda 30.08.2012 r.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód ma 34 lata, pracuje jako sprzedawca. W dniu 28 maja 2012 r. JECHAŁ ROWEREM W Ś. główną drogą od strony D., gdy z podporządkowanej ulicy (...) wyjechał V. Transporter z jego prawej strony a jego kierowca włączając się do ruchu pasem dojazdowym, nie zauważył powoda jadącego główną drogą i najechał na jadącego rowerem powoda spychając go z roweru. Samochód ten rozpędził się, a powód jechał dość szybko ok.30 km/h . Po kolizji powód spadł z roweru na jezdnię. Był w szoku, wszędzie widział krew, wezwano pogotowie i policję. czuł się ogólnie poturbowany, na odniósł złamań. Przewieziono go karetką do szpitala, chirurg stwierdził przedziurawioną wargę, ogólne potłuczenia. założył powodowi szwy na wardze. Powoda bolała także ręka, ale zlekceważył to, a w szpitalu nie wykonano prześwietlenia. Został zwolniony do domu. Czuł się źle , źle wyglądał, miał opuchniętą twarz, bolały go plecy. Po wypadku nie mógł spać. Z powodu bólu pleców i stłuczeń zasypiał w pozycji siedzącej. Obrzęk twarzy utrzymywał się przez 2 tygodnie, przez okres założenia szwów, a ostry ból odczuwał około miesiąca , nadal dokucza mu ból ręki w okolicy lewego nadgarstka, co kojarzy z wypadkiem . Przez co najmniej 3 tygodnie nie mógł wykonywać czynności domowych, jak robienie zakupów, noszenie dziecka, które musiała wykonywać żona powoda cierpiąca na przepuklinę poporodową. Zążywał leki przeciwbólowe i maści rozjaśniające bliznę na twarzy, które kupował sam. letni w dacie wypadku syn powoda bał się do niego podejść, bo powód tak bardzo źle wyglądał na twarzy. Na zwolnieniu był 2 tygodnie, a potem cały urlop poświęcił na naświetlania i terapię, bo termin przepisanych zabiegów otrzymał dopiero po miesiącu od wypadku. Powód uprawia jazdę górską , rower to jego pasja. Po wypadku ma lęk przed uczestnikami ruchu drogowego, zanim dojedzie rowerem do G.S. przeżywa duży stres, dlatego stara się jeździć chodnikiem z braku ścieżek rowerowych. Jak prowadzi samochód to z kolei odczuwa lęk przed nadjeżdżającymi rowerzystami, bo przypomina mu się jego wypadek i chciałby takiego uniknąć. Na twarzy pozostała mu blizna . Powód choruje na łuszczycę i ta blizna jeszcze bardziej zaniża jego samoocenę , ponieważ pracuje jako sprzedawca i ma kontakt z klientami, co przeszkadzało mu w pracy . D. mu nie pomogły a nie stać go na operację usunięcia blizny

dowód: zeznania powoda k. 49 , fotografie powoda po wypadku, karta informacyjna zaopatrzenia szpitalnego w dniu 28 maja 2012 roku, skierowanie do Poradni Chirurgicznej , kartoteka powoda z Poradni Chirurgicznej B.w Ś., zaświadczenie lekarskie z 6.08.2012 roku , zaświadczenie fizjoterapeuty z 16.07.2012 roku, recepta , kopi zwolnienia lekarskiego powoda - w aktach szkodowych

Posiadacz samochodu sprawcy tego wypadku, którym był A. B. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów u strony pozwanej

(niesporne)

Zgłaszając szkodę za pośrednictwem (...) S.A. w L. w piśmie z dnia 30 sierpnia 2012 roku powód domagał się od pozwanego – (...) S.A. w W. kwoty 10 000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z uszkodzeniem ciała oraz wywołanym rozstrojem zdrowia oraz kwoty 150 zł tytułem kosztów leczenia.

Dowód: pismo powódki do pozwanego z datą 30.08.2012 r. w aktach szkodowych

Decyzją przedstawioną w piśmie do powoda z dnia 11 września 2012 roku r. pozwany przyznał i wypłacił powodowi zadośćuczynienie pieniężne za krzywdę w wysokości 1 500 zł i odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia 150 zł.

Dowód: pismo zawiadamiające powoda o przyznaniu odszkodowania z 11.09.2012 roku r. w aktach szkodowych

W wyniku badania sądowo-lekarskiego przeprowadzonego przez biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii w dniu 07 grudnia 2013 roku r. u powoda stwierdzono ruchy swobodne, chód sprawny, kręgosłup o zachowanych fizjologicznych krzywiznach, trakcję i kompresję kręgosłupa szyjnego niebolesną, zakres ruchów rotacyjnych oraz pochylenia i odchylenia głowy w normie, kończyny górne o zachowanych osiach, pełnej ruchomości we wszystkich stawach, uścisk rak prawidłowy, odruchy ścięgnisto- okostnowe zachowane, równe. Na twarzy w okolicy podoczodołowej lewej, nieco poniżej łuku jarzmowego niewielkie zgrubienie w tkankach podskórnych, nieznacznie różniące się zabarwieniem od otoczenia. Kończyny dolne o prawidłowej ruchomości we wszystkich stawach.

w wyniku wypadku z dnia 28 maja 2012 roku powód doznał powierzchownych obrażeń całego ciała, które nie spowodowały trwałych uszkodzeń w zakresie narządu ruchu. Rana wargi górnej nie spowodowała widocznych blizn i zniekształceń. Istniejąca pourazowa zmiana w obrębie lewego policzka, będąca powodem frustracji powoda winna być oceniona przez lekarza chirurgii plastycznej. z=m Z ortopedycznego punktu widzenia nie powoduje ona czynnościowego ani estetycznego uszczerbku, a uszkodzenie wargi górnej nie uszkodziło trwale struktur anatomicznych. Po wypadku powód nie wymagał pomocy osób drugi m był zdolny do samoobsługi. (...) powoda w zakresie narządów ruchu zostało zakończone i nie wymaga dalszego leczenia ani rehabilitacji, , a w zakresie narządów ruchu nie stwierdzono trwałego uszczerbku na zdrowiu .

Dowód: opinia sądowo-lekarska biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 63-64.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k. c w zw. z art. 444 § 1 k. c. , w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Z kolei naprawienie wynikłej w następstwie powyższego szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego koszty.

Okoliczności dotyczące wypadku z dnia 28 maja 2012 roku r., jego następstwa oraz wina sprawcy były niesporne między stronami. Z kolei fakt ubezpieczenia właściciela pojazdu od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej i jej odpowiedzialności za sprawcę wypadku, a także przebieg postępowania likwidacyjnego i dotąd wypłacone powódce świadczenia znajdują odzwierciedlenie w aktach szkodowych. Nie budzi sporu okres i zakres leczenia powódki, charakter doznanych obrażeń oraz czas pozostawania na zwolnieniu lekarskim. Odnosnie trwałego uszczerbku na zdrowiu biegły z zakresu ortopedii i traumatologii wskazał, że powód nie doznała w związku z wypadkiem trwałego uszczerbku na zdrowiu, a strony tej opinii nie zakwestionowały. woobec wniosku powódki Sąd pominął dowód z opinii biegłego chirurga plastycznego Okoliczności wypadku, odniesione obrażenia, traumatyczne przeżycia powódki, okres jego leczenia i rehabilitacji po wypadku i zmiany jakie zaszły w jej życiu na skutek wypadku nie budzą wątpliwości w świetle przeprowadzonych dowodów. Podkreślić należy, że powód nie domagała się z pozwie odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu ani renty, a doznanie trwałego uszczerbku na zdrowiu nie jest warunkiem sine qua non , do dochodzenia zadośćuczynienia .

Istotne kryteria przy ustalaniu „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia zostały wypracowane w doktrynie i orzecznictwie. Należą do nich w szczególności: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek poszkodowanego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy, konsekwencje w życiu osobistym i społecznym. Celem zadośćuczynienia jest bowiem przede wszystkim złagodzenie doznanych i odczuwalnych cierpień, winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno te doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Jak słusznie wskazał w swoim orzeczeniu Sąd Apelacyjny w Poznaniu z dnia 8.02.2006 r. (I Aca 1131/05, Lex nr 194522), zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić kwoty symbolicznej, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, albowiem powinno być środkiem pomocy dla poszkodowanego i pozostawać w odpowiednim stosunku do rozmiarów krzywdy i szkody majątkowej. W wyniku wypadku drogowego powódka M. J. doznała opisanych wyżej obrażeń ciała, a więc dobrem prawnym, które zostało naruszone było zdrowie ludzkie pojmowane jako „pewien optymalny z

punktu widzenia procesów życiowych stan organizmu danej osoby, zarówno w aspekcie funkcji fizjologicznych, jak i psychicznych” (OTK z 28.05.1997 r., K26/96, OTK 1997/2/19). Nie ulega wątpliwości, iż zdrowie ludzkie jest dobrem niezwykle cennym, o czym świadczy chociażby objęcie tego dobra konstytucyjną ochroną. Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu powołanego orzeczenia „ochrona życia ludzkiego nie może być rozumiana wyłącznie jako minimum funkcji biologicznej niezbędnej do egzystencji, ale jako gwarancja prawidłowego rozwoju, a także uzyskania i zachowania normalnej kondycji psychofizycznej, właściwej dla danego wieku rozwojowego (etapu życia)”.

Skutki obrażeń powoda były dla niej dolegliwe w różnych aspektach. Urazy jakich doznał stanowiły dla niego fizyczną dolegliwość w pierwszym okresie po wypadku, gdy był obolały na skutek ogólnych potłuczeń, opuchnięty i cierpiał z powodu założonych na wardze szwów. Bardziej dolegliwe dla powoda były po wypadku niewątpliwie cierpienia psychiczne. Bezpośrednio po wypadku odczuwał – stres, szok w momencie wypadku a następnie niepokój, lęk, co znajdowało odzwierciedlenie w trudnościach z zasypianiem, lękiem przed włączeniem się do ruchu miejskiego w trakcie poruszania się pojazdami, a w okresie urlopu zamiast możliwości korzystania z dotychczasowych rozrywek uczęszczał na rehabilitacje. Dodatkową przykrością dla powoda był też strach jego własnego dziecka po wypadku powoda, gdy miał opuchniętą twarz, jak również konieczność wyręczania powoda w dotychczasowych czynnościach życia codziennego (zakupy, noszenie dziecka) przez żonę, która doznała przepukliny poporodowej.

Konsekwencje wypadku były też odczuwalne w jego w życiu zawodowym albowiem jako sprzedawca z powodu zmienionego wyglądu twarzy przez utrzymującą się bliznę miał zaniżoną samoocenę, a dyskomfort powoda z tego powodu podkreślił także biegły ortopeda w swojej opinii. W tym aspekcie w ocenie sądu ważniejsze są subiektywne odczucia powoda, skoro nadal są powodem jego frustracji. Podkreślić bowiem należy, że powód jest człowiekiem młodym, wysportowanym, niewątpliwie więc przywiązuje wagę do swojej sylwetki i wyglądu, tym bardziej, że jego codzienna praca polega na kontakcie z klientami.

W ocenie Sądu uwzględnienie wszystkich powyższych okoliczności wskazuje, że choć powód nie doznał trwałych obrażeń ciała, to jednak stopień doznanej przez nią krzywdy jest dość znaczny i uzasadnia zadośćuczynienie w kwocie dochodzonej pozwem tj. 8. 500 zł, przy uwzględnieniu już wypłaconej przez pozwaną z tego tytułu kwoty 1 500 zł. Zadośćuczynienie w tej wysokości zdaniem Sądu jest odpowiednie w rozumieniu art. 445 § 1 k. c, albowiem uwzględnia w całości rozmiary doznanej przez powódkę krzywdy, odczuwane przez nią cierpienia psychiczne i fizyczne, jak również przedstawia ekonomicznie odczuwalną wartość, przez co stanowi pomoc dla poszkodowanego, a tym samym pozwoli na zrekompensowanie poczucia krzywdy, pozostając jednocześnie w rozsądnych granicach w nawiązaniu do aktualnych warunków i przeciętnej stopy życiowej społeczeństwa w związku z czym nie doprowadzi do nadmiernego wzbogacenia się uprawnionego. Dlatego też na podstawie cyt na wstępie przepisów orzeczono jak w pkt.I sentencji wyroku.

Oddalono natomiast częściowo żądanie w zakresie odsetek. Jak słusznie podkreśliła strona pozwana termin spełnienia świadczenia określony przepisem art. 14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Tj. Dz.U.2013.poz. 392 z późn. zmianami), tj. 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie upływał 3 października 2012 roku, a dzień ten był wolny ustawowo od pracy, a zatem termin wymagalności odsetek biegł od 4 października 2012 roku i dlatego orzeczono jak w pkt.II sentencji wyroku.

O kosztach procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 425 zł, koszty zastępstwa z opłata skarbową 1 217 zł, 726,74 zł tytułem wydatków na koszt opinii biegłego, koszty korespondencji 38,00 zł oraz dojazdu powoda na badania do biegłego 66,86 zł, tj. w łącznej kwocie 1 973,60 zł orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. .